

[Aksel Larsen.]

dem. Jeg overdriver ikke, når jeg siger, at flertallet af papegøjepladevogne i dette land hverken ejes af grønhandlere eller andre erhvervsdrivende, men derimod af tjenestemænd, som aldrig befordrer andre varer i dem end deres familie og måske visse private pakkenelliker. Da man endelig nåede dertil, at nu måtte man se at få dette afskaffet — det har jeg for resten haft løfte om fra vekslende finansministre, det er vist 5-6 år siden, en finansminister lovede, at nu skulle dette begreb forsvinde — blev det på den måde, at nu skal man foreløbig lade et år gå, hvor der kan indregistreres så mange papegøjepladevogne som på nogen måde muligt, og igen med et blødsødent argument: der er importører, der påstår, at de i Japan og andre steder har bestilt sådanne vogne, og de kan da ikke brænde inde med deres ordrer, de må da have lov til at sælge dem; så gav man frist til den 1. januar 1970, hvilket bevirkede, at der i 1969 blev indregistreret, hvis jeg ikke husker meget fejl, 17.000 nye papegøjepladevogne. Hvis man tænker på pengene, var det i hvert fald penge, der gik ud af finansministeriets kasse, og det var naturligvis til fordel for de pågældende, som derved fik omtrent fuldt brugbare personbiler.

Men nu kan det altså ikke mere lade sig gøre, og så kommer man og inviterer folketingsretten til at sige til ejerne af disse papegøjepladevogne: nu må I gerne sætte sideruder i, så bliver det ganske almindelige personvogne af caravan- eller herregårdsvogntypen, og det er jo godt for færdselssikkerheden. Ja, det er det naturligvis, men i hvert fald skal folketingsretten ikke slippe så billigt fra sine dumheder; det skal i hvert fald tvinges til at erkende, at her har det begået en dumhed, som det i det hele taget på skattepolitiske områder har begået en mængde dumheder. Landets befolkning blev præsenteret for en smuk buket af dem forleden i focusudsendelsen, og jeg forstår så godt, at finansministeren føler sig pikeret over, at disse sandfærdige oplysninger kom til befolkningens kundskab, men jeg forstår bare ikke, at han i den anledning kan finde på at protestere mod en udsendelse, hvis saglige indhold er aldeles uomtvisteligt.

Jeg er stort set enig med socialdemokratiets ordfører, hr. Egon Jensen. Jeg har ikke

noget imod, at man tillader indsættelse af sideruder, men jeg tror, det er rimeligt at indføre en art udligningsafgift; jeg ved ikke, om den skal være så drastisk, som hr. Egon Jensen antyder, men det er jo altså sådan, at den, der mod en ringe udgift indsætter sideruder i den papegøjepladevogn, han købte i december 1969, derved får en fuldt brugelig personbil, som han kun har betalt halv afgift for. Det drejer sig ikke for mig om at appellere til dem, der måtte være misundelige, men der skal da være en mening i galskaben. Når jeg nu har hørt hr. Holmberg sige: ja men der går jo ingen penge fra finansministeren, så må jeg dog erindre hr. Holmberg om, at regeringskoalitionen holder på, at staten sparer penge, hvis den lægger flere afgifter på folk, eller hvis den flytter nogle af sine udgifter over på kommunerne. Det vil altså også være en besparelse for staten, hvis den skaffer sig en om end beskeden indtægt ved at indføre en udligningsafgift for de papegøjepladevognsejere, der nu ønsker at indsætte sideruder, og hvis der virkelig er nogen, der vil komme med forslag af den art, som finansministeren har inviteret til, henstiller jeg, at de overvejer denne gode idé.

Hvad angår lovforslaget om ændring af lov om vægtafgift af motorkøretøjer, er jeg ikke i stand til at svinge mig op til nogen som helst ophidselse i anledning af, at man fremtidig kun vil godtgøre udligningsafgiften. Jeg synes, forslaget er sagligt velmotiveret, og jeg kan tilsige det en velvillig behandling.

Sigsgaard: Om vægtafgiftsforslaget skal jeg kun gøre den ene bemærkning, at hvis det forholder sig, som hr. Holmberg sagde, at det bl. a. er begrundet i en eventuel tilslutning til fællesmarkedet, så var det jo praktisk, at man lige skrev det i bemærkningerne, så folketingsretten var orienteret.

Ellers et par bemærkninger om registreringsafgiftsforslaget. Efter dette forslag kan ministeren altså yde 3 måneders henstand med betaling af afgift; det svarer vel stort set i alt til ca. 4 måneders kredit, og sådan har det også været tidligere. Det er meget store beløb, bilforhandlerne på den konto skylder staten. Det er vel i hvert fald over en halv milliard kr., måske snarere en hel milliard kr., jeg ved ikke, om finansministe-